

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968140272/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

halv skjult bag en Høi; men de hørte hverken Hundeglam eller Klang af Koklokker eller noget andet Slags Lyd, der hentydede paa, at Mennesker boede paa dette Sted.

»Her maa dog sikkert boe Nogen,« sagde Barlow, og de ilede nu alle Tre hen til Hytten; men desværre, de saae snart, at deres Haab havde skuffet dem, thi den var aldeles ødelagt, Taget var halv nedbrudt og der var intet levende Væsen tilstode, med Undtagelse af dem selv og en Mængde Flaggermus, der fløj dem forbi, da de traadte derind.

»Her mener jeg, at jeg har været engang før,« sagde Veiviseren; »dette Sted er bleven forladt af sin Eiermand under Krigen af Frygt for de Vilde.«

»Vi maae blive her i Nat,« sagde Barlow, »thi nu gaar Solen ned, og jeg er saa træt, at jeg ikke kan vandre videre.«

Da de alt tidligere forudsaae, at det vilde vare længe den Dag, før de naacde en Colonistbolig, saa havde de taget et stort Brød med tilligemed kold Skinke og røget Kjød. Dette toge de nu frem og satte sig ned ved den forfaldne Hyttedør for at spise. Der løb ogsaa en lille Bæk i Nærheden, hvori de kunde stille deres Tørst. Men da de nu havde spist og vilde antænde et Baal til Natten, mærkede Barlow, at Tønderet i deres Fyrtøi, som han havde baaeret i sin Brystlomme, var bleven vaadt, og at det ikke var muligt at tænde Ild deri.

Dette var en stor Sorg, imidlertid maatte de finde sig i, hvad der ikke kunde forandres. De indhyllede sig da i deres Reisekapper og lagde sig ned paa Pladsen, hvor de vare; thi de vilde hellere hvile under fri Himmel, end blive indenfor i den urenlige